

TOVERITAR

Amerikan suomalaisten työläisnaisten jäsenkannattaja ilmestyy Astoriassa, Ore., joka tiistai The Western Workmen's Pub. Society'n kustantamana.

Tilaukshinnat Yhdysvaltoihin: 1 vuosikerta \$1.75; puoli vuotta \$1.00.

Canadaan ja Suomeen: 1 vuosikerta \$2.00; puolivuoti \$1.15.

Entered as second-class matter July 18, 1911, at the Postoffice at Astoria, Ore., under the Act of March 3, 1879.

TOVERITAR
(The Woman Comrade)

Subscription rates in the United States
One year \$1.75; Six months \$1.00.
In Canada and Finland: One year \$2.00; Six months \$1.15.

Toimitus:

ANNA LEPPÄNEN,
P. O. Box 99, Astoria, Oregon.

Millä tavalla on suhtauduttava naisten toimintaan

Tämä kysymys on monelle mieheksi naisjäseneille vielä epäselvä, joka selkeä laittaa paljon järkipöydän naisten toiminnan järjestämisestä useilla paikkakunnilla. Tämän epäselvyyden poistamiseksi tarvitsemme tietoa. Parhainpää ja luottavimpain asia valaisena ovat Kominternin viralliset keskustelut ja päätökset. Tästä numerosta alkaen julkaisemme ne puheet, joita Kominternin kolmannessa kongressissa ylläolevasta kysymyksestä ovat pidetty sekä ne päätökset, jotka keskustelun loputtua hyväksyttiin. Puheet julkaistaan, kuten lukija huomaa, helposti irtileikattavana alustuksena, ja tulee myöhemmin mahdollisesti julkaistavaksi eri kirjassakin.

Naisjaostoja perustamaan

Ostion aluekomitean tiedonanto alueen osastoille.

Sen kehityksen johdosta, jonka Keskusvirasto kaikille aluetoimikunnille ja osastoille on lähettänyt naisjaostojen perustamisesta, on Ostion aluetoimikunta antanut alueensa osastoille kehityksen, josta tähän otamme matkittua kysymystä koskevan kohdan, joka on seuraava:

Järjestäjän on esitettävä tämä osaston kokoukselle.

Huolimatta siitä vaikka S. S. järjestöillä onkin pitkä kokemusten historia takanaan niin joutuneena elonyömyyden puoleen kuten nyt Työväenpuoleen kanssa, järjestämällä valistustyössä, niin puhuttava sieltä aina joskus aivan uusia menettelymuotoja pinnalle, kuten nykyisin naisjaostokysymys.

Naisjaoston tarpeellisuudesta lienee liikkeellä lievästi eräviä mielipiteitä, vaan ne johtuvat siitä, että kaikkialla ei oteta huomioon erilaisia olosuhteita eri paikkakunnilla. On niukkuus palkkainta missä ovat kaikki naiset kiinteistä osastojen toiminnassa ja niin muodoin viitettään vielä aika ei tahdo olla riittämättä vielä useimmille kokouksille, vaan voimake tämän väitteen myöntäjä oikeaksi on eri asia. Sillä osastoissa, missä ei ole erityisiä kehityseuroja, lukuunottamatta tavallisia huvittelaisuuksia ja illantoja niin niissä olisi saatava sellaisia alkaen olisivatpa ne sitten nimeltään naisjaostoja, lukurenkaita eli mitä hyvänsä.

On myöskin paikkakuntia, joissa on paljon naisia osastojen ulkopuolella ja vailla minkälaisia seurustelupäiviä kokoontuvat useasti perheisiin seurustelemaan, niin niillä paikkakunnilla olisi osastojen otettava naisjaostokysymys tärkeinä sillä osaston jäsenyyteen kuuluvilla on useastikin laaja tuttavapääri ja vaikkapa tuttavuuden perusteella olisi pyrittävä vetämään ulkopuolista ainesta näihin naisjaostoihin, joissa he keskuudessaan paremmin kuin yleisissä kokouksissa uskal-

tavat lausua mielipiteensä asioista ja näissä voitaisiin sulattaa heihin alussa kevyemmässä muodossa aatteellista harrastusta, jota voidaan kehittää aina syvemmäksi siksi kunnes ovat kypsä lähestymään haalejamme ja tavataan jäsenenä siellä.

Kumminkaan ei sovi unohtaa sitä, että nämä naisjaostot tulee järjestää agitatoritoimikuntien yhteyteen, että niiden toiminnan valvonta tulee olemaan varmoina käsissä.

Mietteitä Venäjän vallankumouksen viisivuotisjuhlassa

Nyt kun olemme viettäneet Venäjän vallankumouksen 5-vuotisjuhlaa tulemme ajatelleksi minkälaisia tunteita ottavat Venäjän toverit itse vastaan kuuden vuoden matkan ajanjakson. Uskomme kuitenkin, että he aina vuodenvaihteessa yhä varmistaivat siinä, että sovittihallitus on työväestön hallitus ja että se vuosittain voimaa laajenee. Ei pysty siihen ulkomaalaisiin siirtolaisiin sorto eikä sisäisten vihollisten katalat juonet. Yhä se horjumattomana seisoo todistaen muulle maailmalle: mitä meillä tapahtui se on mahdollista missä hyvänsä. Meillä jos missä tunnettiin serron mahti joka raudan raskaana painona raatajarahvaan elämän kahleita, vangitsi hengen ja ruhjoi heikot ja avuttomat alleen. Sittenkin me pudotimme painajaisemme, otimme hajan otteen ja vapautimme itsemme kerta kaikkiaan. Niinpä siis, toverit yhä maailman, olkoot kapitalismin kahleet kuinka tiukasti ympärillenne sidotut, on kerta tuleva päivä jolloin kahleenne pudotatte ja uusina vapaina ihmisinä kuljette kansojen keiväissä, jolloin veljeys hallitsee ja oikeus ja tasa-arvoisuus tunnustetaan ihmisten kesken. Sen keivään tuloa jouduttakaa kaikkialla! Tämän kutsun ja kehoituksen antaa meille **UUSI VENÄJÄ**.

Venäjällä olivat naisetkin jo kauan mukana taistelussa raudan sortohallitusta vastaan. He yllänsäivat kaikkensa, luopuivat omalastaan, vapaudesta, kaikesta mitä omistivat, jopa hengestänsäkin jos niin tarvittiin. Niin suuri oli heidän palava rakkautensa sorrettua luokkaansa kohtaan, niin valtava heidän vapauttamisensa, että mikään uhri ei heidän mielestään ollut liian kallis. Ja kun viimein koitti päivä, jona Venäjän työväen vuosisatavuoden päätettiin pudotti, silloin astui nainenkin siitä osallisiksi. Hän tuli samoin oikeuksiinsa nauttimaan kuin miehenkin. Ja jos kuka, oli Venäjän nainen täydellisesti ansainnut kaikki ihmis oikeudet miestoveriensä rinnalla. Tuskin koskaan tulee täysin selville, miten suuria osaa nainen suoritti Venäjän vallankumouksessa. Tosin monen sankarittaren nimi tunnetaan ja teot ovat muistili kirjoitetut, mutta emme tiedä miten monta nimetöntä sankaria heidän joukossaan mahtolkaan olla, joista ei koskaan ole mainittu eikä tulla mainitsemaan. Mutta varmaan on, että moni vaatimaton nainen itsestään melua pitämättä on hiljaisuudessa ja tuntemattomana tehnyt yhtä suurimerkityksellistä työtä, kuin mekin, jotka ovat tulleet tekijönsä kautta tunnetuksi jälkeläisillekin. Niiden naisten nimet ja lukumäärä, jotka ovat uhrantuneet luokkataistelussa Venäjällä eivät ole tiedossamme, eikä se ole tarpeellistakaan. Tiedämme kuitenkin yhden sellan ja se riittää, sen nimittäin, että he kaikki niin tunnetut kuin tuntemattomatkin vapaustaistelijat olivat yksi kaikkien ja kaikki yhden puolesta kun oli kysymyksessä työväestötoverit ja heidän yhteisen asiaansa eteenpäin vieminen. Ja heidän tekonsa, **VENÄJÄN UUSI JAIDEN SISKOJEN TEOT**, elävät nyt ja kantavat kaunista hedelmää. Mutta työläis-siskot, mitä olemme me tehneet ja mitä teemme, että kaikkialla kerran saapuisi uusi va-

loisa aika, jonka kynnyksellä Venäjällä on? Istunneko velttoina ja toivottomina odottaen että toiset tekisivät kaiken työn, kyllä sitten mekin ajan tullen mielellämme saavutimme voittoa osallisiksi? Val onko meidän alkamme kenties niin tarkalla otteella joudeta edes ajatusta lausumaan pyynnölle, joka tähtää koko ihmiskunnan onnellisuuteen. Mitä ovat meidän pienet jokapäiväiset tunteemme verrattuna tähän?

On tosin paljon niitäkin naisia, jotka alkaensa ja vaijojuun säästämättä ottavat osaa luokkataisteluun, mutta paljon on vielä sellaisia, jotka ovat kokonaan syrjässä ja aivan pelkäävät tulla mukaan, koska silloin pitäisi toimia jotain. Tiedätkin, jotka jo mukana olette, on tarpeellista aina yhä uudelleen muistuttaa itsellemme: ei saa väsihtyä, ei saa kyllästyä ennen kuin olemme tehneet osamme elämässä. Unsi, armas aamu, jonka tulemistamme tahdomme jouduttaa, voi olla jo lähelläkin. Mutta olkooppa niinkin, että meidän päivämme nousee lähtäen, pilvien takana vaikka viipyytkin, nousee se kerta kuitenkin varmasti. Toiset jotka jälkeemme tulevat, jatkavat työtämme kunnes vapauden aurinko kerran täydeltä terähtää helvettiin.

31. 10. 22 Brookeynissä, N. Y.

K. M.

"Lasten Joulun" levitys

"Lasten Joulun" levittämiseksi on pantava kaikki pyörät käyntiin kirjallisuuskomiteoista Ihmellistöihin ja sunnuntaikouluun saakka. Kaikki voimat ovat käytettävät. Missä ei mies saa aikaan kaupaa, lähetetään nainen ja pöytätoiminta, ja missä nämä eivät saa jalansijaa, lähetetään ja järjestettäkään lapset matkalle.

"Lasten Joulu" on parasta joululukemista lapsillemme.

"Lasten Joulu" sopii joululahjaksi omille sekä tuttavillemme lapsille.

"Lasten Joulu" 10 kappaleen tilauksesta annetaan 20 prosenttia levityspalkkiota.

Tehkäämme kaikkeamme sen levittämiseksi.

Ajatustyö ja toiminta

Kirj. H. M.

Siltä lähden kun järjestävä ja toimeenpantava työ erottuivat, kun ruumillinen työ jäi suurille joukoille ja kaiken suunnittelemisen johtajille, jotka eri aikoina ovat kantaneet erilaisia nimityksiä, luokkina ja yksilöinä, ei toimeenpantavalle työlle ole annettu sitä arvoa mikä sille aina olisi kuulunut.

Työn ylistyslaulua on ollut vaikea laulaa, järkea sensijaan on jumaloluita ehkä jaksinkin, vaikka toimeenpantava työ kuitenkin joka tapauksessa on ihmiskunnan onnellisuuden ja hyvinvoinnin ylläpitäjä. Työmiehen hartioille aina on nojattu, mutta raatajasuku siitä huolimatta saa osakseen pilkan ja sorron nolita yhteiskunnan ylempillä portailla olevilta kallelta aikoina. Hallitseva luokka "järkensä" suurruudella aina on ylläpidetty ja sen nojalla itselleen etuoikeuksia kahnunut, vaikka tuo sama "järki" on voinut heille kehittyä raatajasuvun suurten ponnistusten turvin.

Vanhanajan viisauden kulkakivi, kreikkalainen ajattelija Aristoteles, ai-tavain teki niin tarkkan eron ihmisten henkisistä kyvyistä, että väitti orjilta puuttuvan kaikki henkisten kykyjen edellytykset, vaikka sen ajan orjajärjestelmässä tiedämme orjia usein käytettyä erittäin huomiokkyä vaativin tehtäviin. Feodaalisella ajattelulla osasi ylläluokka pilkata työntekijöitä. Sen ajan työmuurahaista pidettiin ala-arvoisena karjana, jota sai nauttia enimmäkseen loukasta ja hävistä, mi, ei sula rauta, ei lähde koneet liik-

kun heillä ei kerran uskottu olevan edes ihmistunteita. Vaikka koneellisuus ottikin työmiehen kahleihin su ehkä entistä lujemmin, luovutti se kuitenkin ruumillisen työntekijälle henkisen vapautumisen mahdollisuudet, sillä kone vaatii hoitajaltaan "järkeä".

Ruumillisen työn tekijää tässä kapitalistisessa yhteiskunnassa halveksitaan yhä edelleen, joten tässä suhteessa ei olla vielä riittävässä määrässä edistytty. Työn ylistyslaulua lauletaan vasta yhdellä maailman kolkalla — Neuvosto-Venäjällä. Kapitalistisen maailman pöngittäjät pöytävastoin tukkivat korvansa ja entistä kiivaammin huutavat kurkkunsa kiiheksi ylistäen henkisen työn yleisyyttä. Siltä varsin räikkä esimerkki oli äskettäin eräässä suomalaisen "kerman" "Koti"-nimisessä kuukausijulkaisussa.

"Jokainen ajattelemaan" oli sanottu kirjoituksen otsikkona. Siinä muka oikein "tieteellisesti" todistettiin, että **työ** ei ole kaiken rikkauten lähde, niinkuin sosialismin opettajat sanovat, vaan että yksi kourallinen neroja luo tämän maailman hyvinvyyden.

Jokainen luokkatietoinen työväen osaa antaa ajattelulle arvon, ymmärtää henkisen työn suuruden ja pyrkii päästä osallisiksi tiedosta ja taidosta — pyrkii ajattelemaan! Mutta kukaan selväjärkinen työväen ei usko siihen, että paljaalla ajattelulla, kädet ristissä pitäen, tämä maailma olisi tullut sellaiseksi, mikä se tänä päivänä on. Jokainen "ajatteleva" ihminen käsittää, että henkinen ja ruumillinen työ täytyy kulkea rinnan, olla toistensa tuettavina.

Miksi yritetään henkiselä työlle antaa niin tavattomasti suurempi arvo? Vain siksi, kun vallassa oleva luokka mielellään pitää etuoikeutensa, nauttii sen "ajattelunsa" turvin joutilaisuudesta ja jättää sen voimia kysyvän rautamisen niille laumoille, joita se hallitsee. Sandakseen rauhan jatkua ristoonaan ja pitääkseen valtansa suurten joukkojen yll, on täytyntä tukkia tiedon tie mahdollisimman tarkkaan, että vain harvat ovat päässeet viisauden lähteille.

Työn raataja on aina ollut paljon. "Käsien" hinta on laskettu kulloinkin aina ajan vallitsevan taksan mukaan. Edellisaikoina kirjotelmassa sanottaan nykyään saavan vaikkapa mistä kirjasta "käsivarsien kauppaaja" kolme ja puolella tuhlalla päivää. Samassa sepustuksessa juletaan sanoa, että esim. Fordin Heikki järkensä tulokseen saa vain "työnsä tulokset", eikä mitään muuta!

No, olkoon nyt niin, että hän saa "työnsä tulokset" hallitsematta kokonaisuella kansakunnalle riittävä rikkautta. Suvalttane sentään kysyä: olkoottaanko se monet miespölvät samaa sukua valtaamaan yhä samoja rikkauksia ilman **minkäänlaisen työn ja järjen näytettä**, vain sen takia kun Heikki sattui olemaan tavallista nerokkaampi äijä.

Voimme nyt myöntää senkin, että ne järkevimmät runsaammin palkittaisiin, nimittäin ne ajattelijamerot! Voimake näyttää sitten toteen, että siten tapahtuu? Vain ahi harvoita. Historiasta juuri pääsemme selville siitä, että suurimmat hengenjättäjäst ovat aina kintuneet minkäkuoleman partaalla. Henkistä työtä ei o-ole siis sen paremmin palkittu. Sano-kaamme vain edelleen, että **työ** on kaiken rikkauten lähde! Vaikka työn tekoa pidetään halpana, niin kuitenkin siitä tulee henkisen työn ihail- jolle, jos käsivarsien kauppaajat ot-tavat itselleen levon, julistavat "py-tään hien kuukauden!" Sillä he tietävät toki sen, että millään teorialla ei ole mitään merkitystä, ellei sitä panna käytäntöön. Vaikka sata uutta keksintöä tehtäisi joka päivä, ei niillä olisi mitään tehoa, jos ne pysyisivät vain ajattelijain pääaupeissa. Kaikki suuri ja mahtava rappaantuu, jos työ-teho vähenee. Maasta ei nouse mal-mi, ei sula rauta, ei lähde koneet liik-